

Nøvn

Andlát

Rosa Højgaard, Skála

andaðist á Gøtubrá 5. januar, 101 ára gomul.

Jarðarferðin verður úr Skála kirkju
mikudagin kl. 13.

Tey, ið ynskja at senda blómur ella krans, kunnu í
staðin lata eina peningagávu til felagið Javni, konta
í peningastovnunum.

Minningarorð um mammu okkara Margretha Hansen, Saltnes

Í dag, tann 7. januar, hevði okkara góða og kæra mamma fylt 95 ár, og høvdu vit gjørt okkum tankar um, at vit vildu heiðra henda dagin saman við henni og øllum teimum nærmastu.

Men so skuldi ikki verða, tí boð vórðu eftir tær - Harrin vildi hava teg heim til Sín at vera - til nakað nógv betur. Vit sakna teg, men kunna bara takka fyr, at vit finga loyvið at hava teg so leingi.

Mamma, tú gav okkum allan tann kærleika og trygg-leika, sum eitt barn kann ynskja sær, og vit kundu altíð **roknað** við tær. Ja, heimið varð okkara trygga borg.

Hóast lívið ikki altíð hevur verið so lætt, so hevur tú borið alt við tolni. Hugsíð um ta tíðina, tá pápi okkara gjørdist sjúk, tá vart tú í góðum árum. Hann doyði í 1995, eftir fleiri enn 10-ára langa sjúkralegu. Er tað nak-að, vit hava at læra av tær, so er tað títt "Nøgðsemi og toln-að lyndið" – sum vit trúgva eisini bar boð um tín innara frið, sum tú átti í hjartanum við tín Harra og frelsara.

Vit gleðast um, at tær untist ein góðan og ríkan aldurdom - við góðari heilsu. Hóast tú ikki gjørdist omma, fyrr enn tú nærkaðist teim-um 60 árunum, so untist tær at fáa 5 ommubørn, og 3

langommubørn, sum tú vært sera góð við og gleddist nógv um.

Ikki var so vanligt hjá kvinnum, at arbeiða úti tá á døgum - sum tað er í dag. Tú og fleiri aðrar konur í tínum aldri, byrjaðu at arbeiða á flakavirkinum "Nikur" á Toftum í 1976 - tá vart tú 58 ár. Hetta gjørdist eitt nýtt kappittul fyr teg mamma, og fleiri aðrar konur har á leið. Stuttligt var at síggja, hvussu glað tú fórt til arbeiðis.

Tær dámdi eisini væl at koma saman við kvinnunum inni í Berða. Tú vísti okkum, alt tað tú hevði gjørt og gleddist um tað - ja, eftir

teg liggur ein stór mongd av bundnum og tilvirkaðum pløggum.

Eisini minnst vit allar teir góðu túrarnar, vit øll hava verið saman í summ-arhúsið í Danmark - og hjá ommudóttirini í Keypmanna-havn.

Tá ein hevur nátt so høgan aldur, skal ikki so nógv til at órógva heilsuna, so varð eisini hjá tær góða mamma. Tú fekst eina heilabløðing á heystið í 2009. Hetta gjørdi, at tú ikki kundi gera tað, sum tú plagdi. Sum tíðin gekk, varð ikki møguligt hjá tær at vera heima longur. Tá var gott at fáa møguleikan at

koma á Vesturskin á Toftum, har tú fekst alla ta hjálp og umsorgan, tú hevði brúk fyri. Men ringt var at koma inn í heimið á Saltnesið aftaná og síggja - at tín stólur var tómur.

Tað fellur ikki øllum í lut at vera so virkin sum tú mamma - heilt til tey gott 90 - árin. Tað hevur verið ein serligur hugnið at komið inn í barnaheim okkara - følt roykin av nýbakaðum breyði og køkum. Mamma, tú hevði títt fasta pláss í køkinum, har tú elskaði at sita og binda, lesa ella lurta. Eitt ótal av tryggjun, hosum og vøttum hevur tú virkað so ómetaliga snøgt úr hondum tínum til okkum øll, ikki minst til tíni kæru ommu- og langommubørn.

Tað var gott at kunna vera saman við tær, góða mamma, líka til tín síðsta andadrátt. Vit báðar døtrarnar finga loyvi til at siga tær farvæl - tú heilsaði okkum so vakurt, áðrenn tú fór heim til Jesus, sum tú elskaði - "Ein ógloymandi løta".

Vit ynskja hervið at lýsa frið yvir okkara kæru mammu, sum vit minnst við stórum takksemi til Tann, sum okkum hana gav.

Helena og Eyðhild

Tøkk

Øllum tykkum, sum á ymsan hátt sýndu samkenslu, tá ið kæri maður, pápi, verfaðir, abbi og langabbi okkara

Johannes Jóhannessen
andaðist og varð jarðaður.

Tøkk fyr blómur, kransar og heilsanir.

Ein serstøk tøkk til Símun P. Jacobsen prest,
fyr góð og troystarrik orð.

Eisini ein serstøk tøkk til Jógvan Fríðriksson.

Tøkk til kirkjutænarar, berarar, sangarar og tykkum, ið á ymsan hátt hjálptu til við jarðarferðina og ervið.

Tøkk fyr peningagávur til Heilbrigðið.

Tøkk til tykkum, ið fylgdu Johannes til hansara seinasta hvíldarstað.

So verða tey tá verandi, trúgv, vón, kærleiki, hesi trý – men størstur av teimum er kærleikin.

1 Kor. 13,13

Familjunnar vegna

**Samuelina
Kristbjørg, Tórhild og Katrina**

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum fyr sýnda samkenslu við jarðarferðina hjá okkara kæra pápa, verpápa, abba og sambúgva

Johan O.S. Hansen, (Hanni)
Glyvvar

Tøkk fyr blómur og kransar,
og fyr gávur til Ellisheimið.

**Inga, Katrin, Niels Pauli
og Kirstin við familju**

www.ebenezer.fo

SUNNUDAGSSKÚLIN

í Ebenezer er hvønn sunnudag kl. 12.00
Øll eru hjartaliga vælkomín!

EBENEZER